

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 24. februar 2014. god.
Br.ref.:RK553/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI149/13

Podnosilac

Lukë Kuzhnini

**Ocena ustavnosti presude Apelacionog suda Kosova, PAKR. br. 1990/12,
od 7. maja 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Lukë Kuzhnini iz sela Smać, opština Prizren, koji se nalazi na izdržavanju kazne u zatvoru Dubrava, koga sa punomoćjem zastupa gđa Myrvete Çollaku, advokat iz Prizrena.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Apelacionog suda Kosova, PAKR. br. 1990/12, od 7. maja 2013. god., za koju podnosilac zahteva tvrdi da je primio 28. maja 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti presude Apelacionog suda Kosova, PAKR br. 1990/12, od 7. maja 2013. god., u vezi sa krivičnim postupkom u kome je podnosilac zahteva proglašen krivim za krivično delo teško ubistvo iz člana 147. stav 11. u vezi sa stavom 4. Krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: KZK), krivičnog dela neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja iz člana 328. stav 2. KZK i krivičnog dela falsifikovanje isprava iz člana 332. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZK i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od četrnaest godina i šest meseci.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava, članu 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56.2. Poslovnika o radu.

Postupak pred sudom

5. Dana 17. septembra 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 24. septembra 2013. god., predsednik je odlukom GJR. br. 149/13, imenovao sudiju Altaya Suroya, za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. 149/13, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
7. Dana 9. oktobra 2013. god., Ustavni sud je obavestio podnosioca zahteva i Apelacioni sud o registraciji zahteva i zatražio je od zastupnika podnosioca zahteva da u što kraćem roku dostavi Sudu punomoćje koje dokazuje da zastupa podnosioca zahteva na Sudu.
8. Dana 14. oktobra 2013. god., zastupnik podnosioca zahteva je dostavila Sudu punomoćje.
9. Dana 5. decembra 2013. god. Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

10. Dana 23. jula 2012. god., Okružni sud u Prizrenu, odlučujući kao prvostepeni sud u vezi sa krivičnim delom podnosioca zahteva, jer je počinio krivično delo teško ubistvo iz člana 147. stav 11. u vezi sa stavom 4. Krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: KZK), krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja iz člana 328. stav 2. KZK i krivično delo

falsifikovanje isprava iz člana 332. stava 3. u vezi sa stavom 1. KZK, prema optužnici Okružnog tužioca u Prizrenu, proglasio je podnosioca zahteva krivim i kaznio kaznom zatvora u trajanju od 14 godina i šest meseci.

11. Dana 7. maja 2013. god., Apelacioni sud Kosova, odlučujući po žalbama Okružnog javnog tužioca u Prizrenu i branilaca podnosioca zahteva odbio je navedene žalbe kao neosnovane. Žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu je uložena zbog niže kazne, sa predlogom da Apelacioni sud preinači presudu i izrekne dužu zatvorsku kaznu. Branioци podnosioca zahteva su se žalili zbog pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja.
12. Apelacioni sud u nastavku, u svom obrazloženju naglašava:

“Prema oceni Apelacionog suda, prvostepeni sud prilikom određivanja vrste i visine kazne, ne samo što je pravilno i potpuno utvrdio sve okolnosti koje utiču na određivanje krivične sankcije, već je iste pravilno ocenio, stoga imajući u vidu sve gorenavedene okolnosti, kao i okolnosti ovog slučaja, način i okolnosti pod kojima su izvršena krivična dela, proizilazi da je kazna koju je prvostepeni sud izrekao optuženom, pravilna i zakonita...”

Navodi podnosioca zahteva

13. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu presudom Apelacionog suda Kosova, PAKR br. 1990/12, od 7. maja 2013. god., povređena prava zaštićena Ustavom, član 31. [Pravo na Pravično i Nepriistrasno Suđenje], član 21. [Opšta Načela], član 23. [Ljudsko Dostojanstvo], član 24. [Jednakost pred Zakonom], član 25. [Pravo na Život] i član 29. [Pravo na Slobodu i Sigurnost] Ustava.
14. Podnosilac zahteva tvrdi da:

“Suđenje protiv Lukë (Gjergj) Kuzhninija nije bilo pravično, iz razloga što nije bilo objektivno, činjenice ovog predmeta nisu pravilno ocenjene, tako da je odlučeno na osnovu predrasude koja je stvorena tokom postupka u policiji...”

Ocena prihvatljivosti zahteva

15. Kao prvo, kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovníkom o radu.
16. Sud se poziva na član 113. 7. Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

U vezi sa ovim zahtevima, Sud primećuje da je podnosilac fizičko lice i da je ovlašćena stranka u skladu sa članom 113.7. [Jurisdikcija i Ovlašćene Strane] Ustava.

17. Sud, takođe, treba da utvrdi da li je podnosilac zahteva u skladu sa uslovima člana 113. (7) Ustava, kao i člana 47. (2) Zakona iscrpeo sva pravna sredstva. U ovom slučaju, podnosilac zahteva je predstavio činjenice da je iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva prema zakonima na snazi.
18. Podnosilac zahteva treba da potvrdi da je ispunio uslove iz člana 49. Zakona u vezi sa podnošenjem zahteva u zakonom propisanom roku. Iz spisa predmeta može da se vidi, i nema dokaza koji bi osporio tvrdnju podnosioca zahteva da je presuda Apelacionog suda Kosova, PAKR, od 7. maja 2013. god., uručena podnosiocu zahteva 28. maja 2013. god., dakle, zahtev je podnet u roku od četiri (4) meseca, kao što je propisano Zakonom i Poslovnikom o radu.
19. U vezi sa zahtevom, Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 36.2. Poslovnika o radu, koje propisuje:
- “(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
[...], ili
(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili
[...], ili
(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju;”
20. S tim u vezi, Ustavni sud ponavlja da, po Ustavu, nije njegova dužnost da postupa kao sud četvrtog stepena u odnosu na odluke koje se donose od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god., stav 28, vidi i slučaj br. KI70/11, podnosilac zahteva Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).
21. Stoga, Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi predstavljeni na pravilan način i da li su postupci uopšte, gledano u njihovoj celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (Vidi, *između ostalog*, Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. god.).
22. Na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da je obrazloženje pruženo u presudi donetoj od strane Okružnog suda u Prizrenu jasno, i nakon razmatranja svih postupaka, Sud je takođe našao da postupci u Apelacionom sudu u Prištini nisu ni na koji način bili nepravični ili proizvoljni (Vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.). Štaviše, presuda Apelacionog suda Kosova, PAKR br. 1990/12, od 7. maja 2013. god., je jasna i dobro obrazložena. Sud smatra da podnosilac zahteva nije uspeo da predstavi uverljive argumente koji bi potkrepili navedene povrede.
23. Štaviše, podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz koji bi potvrdio povredu njegovih prava prema Ustavu (Vidi Vanek protiv Republike Slovačke, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99, od 31. maja 2005. god.).

24. Zbog svih gorenavedenih razloga, Sud je uveren da činjenice podnete od strane podnosioca zahteva nisu ni na jedan način opravdale tvrdnju o povredi ustavnih prava i podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio svoju tvrdnju.

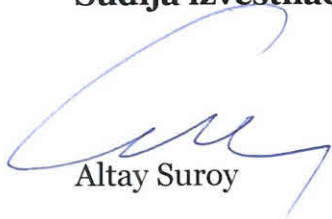
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 36. 2. (b) i (d) Poslovnika o radu, dana 5. decembra 2013. god., jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani